

ΛΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΑΤΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ
ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Α' ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΥ

867. Μετά την δολοφονίαν του Μιχαήλ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον Βασίλειος Α', ὁ θεμελιωτὴς τῆς μακεδονικῆς δυναστείας.
— Ἐνθρόνισις τοῦ Ἰγνατίου ὡς Πατριάρχου καὶ ἐξορία τοῦ Φωτίου.
868. Πτώσις τῆς Μελίτης.
872. Κατανουμάχαις τῶν Σαρακηνῶν παρὰ τὸ Σαλέρνον.
877. Ἐπάνοδος τοῦ Φωτίου εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον.
878. Ἀλωσις τῶν Συρακουσῶν καὶ ἀποκατάστασις τῆς εἰρήνης εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος.
881. Θαλάσσιαι νίκαι κατὰ τῶν ἐξ Ἀφρικῆς, Κρήτης καὶ Κιλικίας πειρατῶν τῶν λυμαινομένων τὰ ἑλληνικὰ παράλια καὶ παραδειγματικαὶ τιμωραὶ αὐτῶν.
886. Θάνατος τοῦ Βασιλείου. Διαδέχονται αὐτὸν οἱ υἱοὶ του καὶ τέως συμβασιλεῖς Λέων καὶ Ἀλέξανδρος.
- 887-93. Δημοσιεύονται ἐκ τῆς Ἰουστινιανέου νομοθεσίας τὰ Βασιλικά εἰς ἑξήκοντα βιβλία.
904. Καταλυθεῖσις τῆς συμβασιλείας τοῦ ἀνικάνου καὶ τρυφηλοῦ Ἀλεξάνδρου, παραμένει μόνος ὁ Λέων, ὁ ἐπικληθεὶς Σοφός.
— Ἐξαναγκάζεται εἰς παραίτησιν ὁ Φώτιος καὶ ἀναθεκνύεται Πατριάρχης ὁ δεσποταστὴς βασιλόπαις Στέφανος.
904. (29 Ἰουλίου) Αἰφνιδιαστικὴ ἐπιθεσις τοῦ ἀρνησιθρήσκου Λέοντος τοῦ Τριπολίτου κατὰ τῆς Θεσσαλονικῆς μετὰ 54 πειρατικῶν πλοίων μουσουλμανικῶν καὶ ἀλωσις τῆς πόλεως. Ἀποκόμισις 22 χιλ. αἰχμαλώτων καὶ πλείστον λαφύρων.
912. (11 Μαΐου) Ἀποθάνοντος τοῦ Λέοντος ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον ὁ ἀδελφός του Ἀλέξανδρος κηδεμονεύων τὸν ἀνήλικον διάδοχον Κωνσταντῖνον.
913. (6 Ἰουνίου) Τὸν ἀποθάνοντα Ἀλέξανδρον διαδέχεται ἀντιβασιλεία ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Πατριάρχου Νικολάου ὑπὲρ τοῦ ἀνήλικου διαδόχου Κωνσταντῖνου τοῦ Πυρρφογεννήτου.

917. Ὁ αὐτοκρατορικός στρατός, στρατηγούντος τοῦ Λέοντος Φωκά, ἐνός τῶν υἱῶν τοῦ Νικηφόρου, ἡττᾶται δεινῶς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων παρὰ τὴν Ἀγγιᾶλον.
918. Ὁ Λέων Φωκάς ἐξαναγκάζει εἰς ὑποχώρησιν τοὺς ἐξορμήσαντας κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Βουλγάρους.
919. Ὁ Ρωμανὸς Δεκαπηνὸς ἀναγορεύεται μέγας ἐταιρειάρχης (στρατηγὸς τῶν ξένων σωματοφυλάκων) καὶ κατόπιν Κεῖσαρ καὶ συμβασιλεὺς τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἐλένης συζευχθεῖσης τὸν Κωνσταντῖνον.
924. Ἦντα τοῦ Λέοντος Τριπολίτου παρὰ τὴν Ἀἴμνον.
928. Ἀποθνήσκει ὁ αὐτοκληθεὶς Τσάρος τῶν Βουλγάρων καὶ αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων Συμεὼν καὶ διαδέχεται αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ Πέτρος.
941. Οἱ Ρῶσοι, ἐπιβαλόντες 1000 πλοίων καὶ συμποσοῦμενοι εἰς 40,000, πορεύονται κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ νικῶνται δεινῶς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν καὶ ἐξαναγκάζονται εἰς εἰρήνην καὶ ἐμπορικὰς παραχωρήσεις.
942. Μάταφέρεται πανηγυρικῶς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐξ Ἐδέσης ἡ ἀχειροποίητος εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ.
944. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ρωμανοῦ Στέφανος καὶ Κωνσταντῖνος ῥίπτουσι εἰς τὴν εἰρκτὴν τὸν πατέρα καὶ ἀπάγουσι ἐπειτα αὐτὸν εἰς μονήν.
945. Ἐξαναγκάζονται ν' ἀκολουθήσωσι εἰς τὴν ἰδίαν μονήν τὸν πατέρα, ὅστις δέχεται αὐτοὺς μετὰ πολλῆς πικρίας. Ἐνθρονίζεται ὁ νόμιμος αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος στηριζόμενος εἰς τὸν πολυμικὸν οἶκον τῶν Φωκάδων. Κυβερνᾷ ὁμως κυρίως ἡ φιλόδοξος αὐτοκράτειρα Ἐλένη μετὰ τοῦ εὐνοουμένου αὐτῆς Βασιλείου τοῦ Πετεינוῦ.
957. Ἡ Ρωσίς ἡγεμονίς Ὀλγα ἐπισκέπτεται τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ δέχεται τὸ χριστιανικὸν βάπτισμα.
959. (9 Νοεμβρίου) Θάνατος τοῦ Κωνσταντῖνου Ζ' καὶ ἄνοδος εἰς τὸν θρόνον τοῦ νεωτάτου διαδόχου Ρωμανοῦ Β', ὅστις, διαζευχθεὶς τὴν πρώτην σύζυγον Βέρθαν νόθον κόρην τοῦ βασιλέως Οὐγού τῆς Προδηγίας ἣν εἶχε συζευχθῆ, λαμβάνει σύζυγον 19ετῆς τὴν κόρην ἐνός καπῆλου Ἀναστασίας μετονομασθεῖσαν εἰς Θεοφανῶ.
961. Ὁ στρατηγὸς Νικηφόρος Φωκάς θριαμβεύει ἐν Κρήτῃ κατὰ τῶν Μωαμεθανῶν καὶ καθίσταται κύριος τοῦ Αἰγαίου πελάγους.
962. Νέαι νικαὶ τοῦ Νικηφόρου ἐν Κιλικίᾳ.
963. (15 Μαρτίου) Θάνατος τοῦ Ρωμανοῦ, καταλιπόντος τὴν χήραν Θεοφανῶ μετὰ δύο ἀνηλικῶν τέκνων, Βασιλείου καὶ Κωνσταντῖνου.
962. (16 Ἀγούστου). Ὁ Νικηφόρος, μαθὼν ὅτι μηχανορραφαὶ ἐξυφαίνοντο ἐναντίον του, ἐμφανίζεται μετὰ τοῦ αἰατικοῦ στρατοῦ πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ στέφεται αὐτοκράτωρ ὑπὸ τοῦ πατριάρχου, νυμφεύεται δὲ κατόπιν καὶ τὴν Θεοφανῶ.
964. Τὰ μεγάλα κατορθώματα τοῦ Νικηφόρου εἰς τὴν Ἀσίαν ἀρχονται ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου καθ' ὃ ἐκυρίευσεν τὴν Ἀνάβαρξον, τὴν Ρωσόν, τὰ Ἄδανα καὶ τὴν Μοφουστίαν.

965. Ἄλωσις τῆς ἀπὸ ἔτους πολιορκουμένης Ταρσοῦ.
968. Θυραμβευτική ἀσιατική ἐκστρατεία ὑπὸ τὴν αὐτοπρόσωπον ἀρχηγίαν. Ἀνάκτησις τῆς ἐντεῦθεν τοῦ Εὐφράτου Συρίας καὶ Μεσοποταμίας.
969. (10 Δεκεμβρίου). Ὁ Νικηφόρος κίπτει θῆμα συνωμοσίας, τῆς ὁποίας μετέχει ἡ Θεοφανῶ καὶ ὁ Ἰωάννης Ὑσιμιτοσκῆς, ἀρμένιος τὴν καταγωγὴν καὶ ἰκανώτατος στρατηγός, ὅστις καὶ στέφεται αὐτοκράτωρ, κλείσας τὴν Θεοφανῶ εἰς μοναστήριον.
970. Στάσις τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν δύο υἱῶν τοῦ Νικηφόρου καταστάλλεται καὶ οἱ ἀντάρται τιμωροῦνται διὰ τυφλώσεως.
971. Μετὰ τὴν ἀμφίβολον ἐναντίον τοῦ Σβιατοσλάβ μάχην παρὰ τὴν Ἀδριανούπολιν, ὁ Ὑσιμιτοσκῆς διαβαίνει τὴν ἄνοιξιν τὰ στενὰ τοῦ Αἰμου καὶ ἐμφανίζεται πρὸ τῆς Μεγάλης Πρῆσλαυας, τὴν ὁποίαν κυριεύει ἐξ ἐφόδου μετὰ γενναίαν ἄμυναν καὶ πυρπολεῖ.
(22 Ἰουλίου) Μετὰ τριμήνον πολιορκίαν τῆς Συλιστρίας ἐξαναγκάζεται ὁ Σβιατοσλάβ νὰ συνθηκολογήσῃ ἐπὶ τῷ ὄρῳ ν' ἀπέλθῃ ἐλεύθερος.
972. Ὁ Σβιατοσλάβ φονεύεται μαχόμενος πρὸς τοὺς Πατζενάκας.
974. Ἐνδοξος ἐκστρατεία εἰς τὴν Ἀσίαν ὑπὸ τὸν Ὑσιμιτοσκῆν. Ἄλωσις πολλῶν πόλεων ἄνευ ἰσχυρᾶς ἀντιστάσεως. Διάβασις τοῦ Λιβάνου, κατάκτησις τῆς Βυρηττοῦ καὶ ἀποστολὴ εἰς Κωνσταντινούπολιν τοῦ παλλαδίου τῆς πόλεως, εἰκόνας τοῦ Ἑσταυρωμένου.
976. (10 Ἰανουαρίου). Αἰφνίδιος θάνατος τοῦ Ὑσιμιτοσκῆ ἐν ἡλικίᾳ μόλις 51 ἐτῶν κατὰ τὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐπάνοδον ἀποδιδόμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ εἰς σκοτεινὴν μηχανορραφίαν. Ἀναγορεύεται αὐτοκράτωρ ὁ εἰκοσαετής Βασίλειος, συμβασιλεύοντος καὶ τοῦ δεκαεπταετοῦς ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ μένει κυρίως εἰς χεῖρας τοῦ παντοδυνάμου ἐνούχου Βασιλείου.
981. Ὁ Βασίλειος Β' ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Βουλγάρων. i²
982. Οἱ στρατηγοὶ τοῦ Βασιλείου νικῶσι κατὰ κράτος παρὰ τὸν Τάραντα τῆς Ἰταλίας τὴν ἰσχυρὰν στρατιάν τοῦ Ὄθωνος Β'. Ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία ἀνακτᾷ ἔκτοτε ὅσα εἶχον ἀπολεσθῆ κατὰ τὰ προηγούμενα ἑκατὸν ἔτη ἐν Ν. Ἰταλίᾳ.
987. (15 Αὐγούστου). Ἐξυφάνεται συνωμοσία κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ οἱ συνωμῶται ἀναγορεύουν αὐτοκράτορα τὸν Βάρδαν Φωκᾶν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Εὐσταθίου Μαλαίνου. Ἀφοῦ συνέλαβεν οὗτος τὸν κατ' αὐτοῦ ἐξαπολυθέντα ὑπὸ τῶν Ἀράδων ὡς αὐτοκράτορα Βάρδαν Σκληρόν, ἄγοντα στρατὸν αὐτομόλων χριστιανῶν, στρέφεται κατὰ τοῦ Βασιλείου Β'.
988. Ὁ Βάρδας Φωκᾶς ὑποτάσσει σημαντικὰς ἰσχύρας τοῦ κράτους ἐν Μ. Ἀσίᾳ.
989. Ὁ Βασίλειος Β' μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου ἐκστρατεύουν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ Φωκᾶ πολιορκουμένης Ἀβύδου, ἣτις εἶναι ἡ κλεῖς τοῦ Ἑλλησπόντου. Ἀλλὰ καθ' ἣν

στιγμήν οἱ ἀντιμέτωποι στρατοὶ ἦσαν ἔτοιμοι εἰς μάχην, ὁ Φωκᾶς πίπτει νεκρὸς ἀπὸ τοῦ ἵππου μόλις ἔπιε ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος, πιθανῶς δηλητηριασθεὶς. Μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ στρατὸς του διαλύεται καταληφθεὶς ὑπὸ πανικοῦ. Ὁ παντοδύναμος εὐνοῦχος Βασιλεὺς ἐξορίζεται, δημοθεύσει τῆς μυθώδους περιουσίας του.

996. Ἐναρξίς τοῦ δευτέρου κατὰ τῶν Βουλγάρων πολέμου. Ὁ Ἵσάρος Σαμουήλ νικήσας τὸν Ἑλληνα στρατηγὸν Γρηγόριον τὸν Ἰαρινίτην εἰσήλασεν ἐρημῶν τὴν χώραν μέχρι Πελοποννήσου. Ἀλλὰ ἐνῶ ἐπέστρεφεν ὁ Σαμουήλ, οἱ Ἑκκληγες ἐπιπίπτουν κατ' αὐτοῦ παρὰ τὸν Σπερχειὸν καὶ κατακόπτουν τὸν βουλγαρικὸν στρατόν, μόλις διασώζεται δὲ διὰ ταχείας φυγῆς ἐκεῖνος.
1000. Οἱ στρατηγοὶ τοῦ Βασιλείου Β' γίνονται κύριοι τῆς παρὰ τὸν Δούναβιν Βουλγαρίας.
1001. Καταλαμβάνεται ἡ κάτω Μακεδονία ἢ Βέροια, τὰ Σέρβια καὶ τὰ Βοδενὰ ὑποτάσσονται εἰς αὐτούς.
1002. Κυριεῦται τὸ Βιθίνιον καὶ τὰ Σκόπια. Ἀνθίσταται μόνον τὸ ἰσχυρὸν Πέρνικον ἐν τῇ χαράδρῳ τοῦ Στρυμῶνος. Αἱ ἐν τῇ Ἀνατολῇ περιπλοκαὶ ἀνακόπτουν τὴν τελειωτικὴν ὑποταγὴν τῶν Βουλγάρων.
1014. Ρυθμισθέντων σχετικῶς τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων, ἄρχεται ὁ τελευταῖος πρὸς τοὺς Βουλγάρους πόλεμος, ἀμφίρροπος ἐν ἀρχῇ περὶ τὰ ὄρεινά φρούρια. Ὁλεθρὸς τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ ὄρος Βαλάστιαν' 15 χιλ. αἰχμαλώτων πίπτουσιν εἰς χεῖρας τοῦ Νικηφόρου Ξεφίου. Ὁ Σαμουήλ μόλις διεσώθη καὶ πάλιν διὰ τῆς φυγῆς, ἀλλ' ἀπέθανεν ἐκ τῆς συντριβῆς μετὰ δύο ἡμέρας.
1015. Ὁ υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Ραδομίρ μάτην ζητήσας νὰ συνάψῃ εἰρήνην πρὸς τὸν Βασίλειον, ἔπεσε δολοφονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐξαδέλφου τοῦ Ἰωάννου Βλαδισλάβ.
1018. Ὁ ἄρπαξ τοῦ θρόνου ἐξακολουθήσας τὸν ἀγῶνα πίπτει πρὸ τοῦ Δυρραχίου. Ἡ Ἰσαρίνα Μαρία, ὁ πατριάρχης Δαβὶδ καὶ πολλοὶ Βούλγαροι ἐξέχοντες ἐζήτησαν εἰρήνην ἐπὶ τῷ ὄρω τῆς ἀναγνωρίσεως εἰδικῶν προνομίων, τὴν ὁποίαν καὶ ἀποδέχεται ὁ Βασίλειος.
1019. Πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς διαπεραιώσεως τοῦ πολυχρονίου ἀγῶνος ὁ Βασίλειος, ὁ ἕκτοτε ἐπονομασθεὶς Βουλγαροκτόνος, κατέρχεται μέχρι τῶν Ἀθηνῶν ἵνα προσκυνήσῃ καὶ κομίσῃ ἐκ τῶν λαφύρων πολύτιμα ἀφιερῶματα εἰς τὸν ἐν τῇ Παρθενῶνι ναὸν «Παναγίας τῆς Ἀθηνιώτισσας». Ἐπιθεβάξεται κατόπιν ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν στόλον καὶ εἰσέρχεται διὰ τῆς Χρυσῆς Πύλης θριαμβευτὴς εἰς τὴν Βασιλεύουσαν.
1021. Ἐμφανίζονται ἐπὶ ἀρμενικοῦ ἐδάφους αἱ Σελτζουδικαὶ ὀρδαί.
1025. (Δεκέμβριος). Ὁ Βασίλειος ἀποθνήσκει ἐν ἡλικίᾳ 66 ἐτῶν, ἐνῶ ἠσφάλιζε τὴν ἄμυναν τῶν μικρασιατικῶν χωρῶν καὶ κατήρτιζε μέγαν στόλον πρὸς πλήρη ἀνάκτησιν τῆς Σικελίας.